

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2457/07
af Charlotte Cederschiöld (PPE-DE)
til Kommissionen

Om: Arbejdsret

I Sverige bruges kollektive overenskomster til at fastlægge arbejdsmarkedsforhold frem for lovgivning, som bruges i mange andre medlemsstater, selv om det ikke gælder i tilfælde af fyringer og diskrimination.

Kollektive overenskomstregler gælder for 90 % (privat sektor) til 100 % (offentlig sektor) af alle arbejdstagere, herunder dem, der ikke er medlemmer af fagforeninger. 80 % af arbejdstagerne er medlemmer af fagforeninger. Ingen regeringsmyndighed fører tilsyn med aftaler mellem de involverede parter.

Der er på nuværende tidspunkt ingen debat i Sverige, der stiller spørgsmålstejn ved dette system. Der er bred støtte til denne traditionelle kollektive overenskomstmodel.

Arbejdsret er først og fremmest en national kompetencesfære. I tilfælde, hvor kollektive overenskomster kan være i strid med principper for det indre marked - f.eks. et krav om at være medlem af en særlig forsikringsordning, bruge et bestemt forsikringsselskabs tjenesteydelser eller på anden måde hindre konkurrencen - er det imidlertid vigtigt, at der foretages en kontrol med overholdelsen af reglerne for det indre marked.

Hvordan opretholder Kommissionen sin tilsynsrolle med det indre marked i sådanne tilfælde? Tjekker Kommissionen, at aftalerne er i overensstemmelse med EU-lovgivningen? Burde Kommissionen have mere effektive metoder til at føre tilsyn med sådanne aftaler, eller er der behov for et bedre nationalt system til at kontrollere, at aftalerne overholder EU-lovgivningen? Er der behov for at præcisere over for aftaleparterne, hvor stor manøvremargin de har i forhold til EU-lovgivningen?